

РЕШЕНИЕ

№ 5809

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6007** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез управителя Д. К., чрез процесуален представител адв. В. И., срещу Решение № ПО-48/05.06.2023г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба на дружеството с вх. № 53-06-4984/16.05.2023г. по описа на ТД на НАП С. срещу Постановление с изх. № С230022-023-0001025/20.04.2023г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ, поради нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Сочат се нарушения на чл. 5 и чл. 6 АПК, твърди се, че е ПНПОМ липсват мотиви за налагане на конкретните обезпечителни мерки, че изпълнителните основания не са индивидуализирани, както и че е налице нарушение на чл.196, ал. 1, т.3 от ДОПК и на чл.195, ал.6 ДОПК - неправилно е посочена и балансовата стойност на възбранения имот, липсвал анализ на активите и стойността им. Моли съда да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ. Претендират се разноски, съгласно представен списък..

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка. В съдебно заседание излага доводи за

законосъобразност на обжалваното решение и ПНПОМ. Моли съда да отхвърли обжалването. Прави възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220523000538-020- 001 от 07.02.2023 г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периоди: 01.02.2019 - 31.08.2019 г.; 01.03.2021 - 30.02.2022 г.; 01.06.2020 - 30.06.2020 г.; 01.08.2020 -31.01.2021 г. Връчена е по електронен път на 01.03.2023 г.

Със Заповед № Р-22220523000538-023-001 от 26.04.2023 г., на основание чл.34, ал.1, т.5 ДОПК ревизионното производство е спряно считано от 26.04.2023 г. до 26.07.2023 г.

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22220523000538-039-001 от 19.04.2023 г. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител на ревизията, възложена със ЗВР № Р-22220523000538-020-001 от 07.02.2023г., е поискал от публичния изпълнител да наложи ПОМ на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД. В искането си ревизиращият орган е обосновал извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения в предполагаем размер 1 326 116,00 лв. и лихва 10 000,00 лв. изчислена към 19.04.2023 г., поради което без налагането на предварителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително затруднено събирането на бъдещите публични задължения. В искането са изложени установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, свързани с ревизираното лице, и данни и доказателства за имущественото му състояние.

Публичен изпълнител при ТД на НАП С. издава ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. № С230022-023-0001025/20.04.2023 г., с което са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху недвижим имот, собственост на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД:
- Сграда, К. 68134.505.4716.3, Сграда с идентификатор 68134.505.4716.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] [община], област С. (столица), одобрени със Заповед РД-18-53/23.11.2011г. на Изп. директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо сградата е със Заповед 18-3104-22.04.2015г. на началник на СГКК- С., с адрес на сградата [населено място], район С., [улица], сградата е разположена в поземлени имоти с идентификатори: 68134.505.4716, 68134.505.4718 и принадлежащи към поземлен имот с идентификатор 68134.505.4716, със застроена площ: 163, кв.м., брой етажи: 3, брой самостоятелни обекти в сградата: няма данни, Предназначение: Промислена сграда, стар идентификатор: 68134.505.30.3, номер по преходен план: няма., площ 163кв.м, находящ се в гр. С., община СТОЛИЧНА, област С., [улица], с граници Съседи: 68134.505.103, 68134505.4717, 68134.505.4718, придобит с нотариален акт Дружествен договор за апортна вноска от 08.12.2022 г., с балансова стойност 1168680.00 лв.

2. Запор върху движими вещи, собственост на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД:
- Вградена Хладилна камера 1 - 755 м3, находяща се в производствена сграда с идентификатор 68134.505.4716.1, с адрес на сградата: [населено място], район С., [улица], инвентарен № [ЕГН],1 брой/броя, с балансова стойност 320 380.00 лв.

Във връзка с така издаденото постановление е изпратено заявление за вписване до

Агенцията по вписванията с изх. № С230022-153-0002017 от 20.04.2023 г.

Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 53-06-4984/16.05.2023 г., въз основа на която е постановено Решение № ПО-48/05.06.2023 г., с което жалбата е оставена без уважение, като неоснователна. В решението си директорът на ТД на НАП е отговорил на наведените с жалбата възражения, които са повторени и с жалбата пред съда. Горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител в условията на обвързана компетентност възприема доводите на ревизиращите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер е особено голям, това обосновава извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено. Относно възражението, че обезпечителните мерки са наложени при спряна ревизия, в решението на директора на ТД на НАП С. на първо място е маркирано, че нормативна пречка да се предприемат такива процесуални действия няма, а в конкретния случай се установява, че искането за налагане на ПОМ е направено от органа по приходите в хода на ревизията към момент, в който същата все още не е спряна.

Решението на директора на ТД на НАП С. е връчено по електронен път на адресата на 12.06.2023 г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път (л. 46).

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство, включително: копие от кадастрална карта с данни от КРНИ; справки от информационния масив на НАП „Профил за задълженото лице“ - справка за ППС, данни предоставени от КАТ, справка „Имущество“ и справка с информация за банкови сметки. Представени са още: справка, чрез отдалечен достъп по данни за ФЛ/ЮЛ за вписвания, отбелязвания и заличавания от информационната система на АВ, Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 39, том II, дело № 213/2020г., както и справки от № 1 до № 5 обр. от Сд-41 до Сд-45/ за активи, декларация за ликвидни и изискуеми задължения /обр. Сд-46/, копие на инвентарната книга към 31.12.2022 г. и инвентаризационен опис на ДМА към 08.12.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 12.06.2023 г. по електронен път. Жалбата срещу него е подадена на 19.06.2023 г., т.е в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, доколкото с обжалваното ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001025 от 20.04.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., се засягат пряко права и интереси на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ООД. Поради изложеното, жалбата, като подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано

решение в 14-дневен срок. Според чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическо и систематично тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП, постановено във връзка с оспорването му по административен ред на първото. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените с ПНПОМ мерки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е относно преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Мерките са наложени съгласно чл. 121, ал. 2, вр. чл. 195, ал. 3 ДОПК с издаване на постановлението в хода на извършваната ревизията. Към момента на издаването им, ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1–3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП С. - главен публичен изпълнител Р. Я. - Г.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1–9 ДОПК.

Постановлението е издадено от публичния изпълнител при ТД на НАП С., след отправено мотивирано искане от ръководителя на ревизията. В искането са описани конкретните факти, установени в хода на ревизията, които обосновават извод за вероятния размер на задълженията.

Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. Следователно, мотивите съдържащи се в искането могат да се приемат за такива и на самото ПНПОМ, доколкото последното препраща към него.

В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Изложените от жалбоподателя възражения и доводи, касаещи констатациите и изводите на ревизиращите относно предполагаемите публични задължения, са неотнормими към законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, тъй като относно вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че в ПНПОМ липсват факти, които да обосновават извод за възникнала обезпечителна нужда. Преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да бъде извършена от публичния изпълнител. Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Такава нужда е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. В случая се установява наличието на обезпечителна нужда. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай публичният изпълнител е отчетел обстоятелството, че размерът на очакваните задължения е в особено големи размери - 1 336 116,00 лв., в това число главница в размер на 1 326 116,00 лв. и лихва в размер на 10000,00 лв., към 19.04.2023 г., поради което е наложил и обжалваните обезпечителни мерки.

При определяне на обезпечителната мярка се взема предвид не само обезпечителната нужда, но и мярката да не е прекомерно обременяваща. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат

права и законни интереси в по-голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава. Размерът на обезпечението от своя страна следва да е съответен на обезпечителната нужда. Към момента на издаване на обжалваното постановление, съдът установи, че сборът на балансовите стойности на възбраненият НИ и на запорираната движима вещ действително надвишава размера на очакваните задължения. В случая обаче, предполагаемото задължение е в особено големи размери, а с наложените ПОМ не се спира основната дейност на дружеството. В тази връзка, съдът намира, че оспорваното ПНПОМ не противоречи на целта на закона и с него не се засягат прекомерно интересите на длъжника. Във връзка с този извод съдът съобрази, че наложените обезпечителни мерки касаят единствено възможността дружеството да се разпорежда с тях, но не и да ги използва в дейността си.

Както правилно е посочено в решението на директора на ТД на НАП – С., при наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечение на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността по чл. 199, ал. 1 от ДОПК, да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. Съгласно разпоредбата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

По отношение на възраженията, касаещи балансовата стойност на възбранения имот и на запорираната движима вещ, както правилно е посочено в решението на директора на ТД на НАП С., от документите по административна преписка се установява, че тези активи са заприходени в счетоводството на дружеството. В представената инвентарната книга на дружеството, към 31.12.2022 г., е видно, че „Сграда промишлена“, 489 кв.м. е заведена с балансова стойност 1 168 680.00 лв., а „Хладилна камера“ 1-23, с обем 755 куб.м. е заведена с балансова стойност 320 380,00 лв. Именно тези стойности са посочени в процесното ПНПОМ.

Съдът не намира за основателно оплакването, че обезпечителните мерки са наложени в рамките на спряно ревизионно производство. Действително със заповед № Р-22220523000538-023-001/26.04.2023г., издадена на основание чл. 34 от ДОПК, ревизионното производство е спряно. Искането за налагане на ПОМ №Р-22220523000538-039-001 е от 19.04.2023 г., поради което последното е направено в хода на ревизията към момент, в който същата все още не е спряна. Следва обаче да се отбележи, че според правната теория спирането на административното производство е временно преустановяване развитието му във времето, при което висящността му се запазва, както и значението на вече извършените процесуални действия, но се забранява извършване на процесуални действия от страна на административния орган и страните. Забраната за извършване на процесуални действия по спряното административно производство не е абсолютна. Същата се отнася само до същинските действия, свързани с разглеждане и оценка на вече

събраните доказателства, събирането на нови доказателства и постановяване на самия административен акт, с който ще завърши производството. Няма пречка да се иска обезпечение по спряното производство, включително и обезпечаване на доказателства, да се издават преписи, удостоверения и т.н. Нещо повече – фактът, че производството е спряно, не е основание да се отказва извършването на такива действия.

По изложените съображения, Решение № ПО-48/05.06.2023 г. на директора на ТД на НАП С. и ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001025/20.04.2023г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. са издадени от компетентен орган, при спазване изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила, поради което жалбата на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД следва да се отхвърли като неоснователна. Предвид изхода на спора, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД,[ЕИК], против решение № ПО-48/05.06.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата вх. № 53-06-4984/16.05.2023г. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001025/20.04.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „АЙСБЕРГ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: